

17 Δεκεμβρίου, 1990

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

LEVEL TACHEXCAVS LTD,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 692/89).

5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας — Απόφαση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για μείωση πληρωτέων δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας — Λήφθηκε σύμφωνα με το ορθό νομικό καθεστώς.

10 Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Βεβαιωτική πράξη — Πρέπει να περιέχει το απαιτούμενο στοιχείο της αρμοδιότητας του διοικητικού οργάνου που εκδίδει την πράξη — Πράξη αρμοδίου οργάνου δεν μπορεί να είναι επιβεβαιωτική πράξη αναρμόδιου οργάνου.

15 Οδοί και Οικοδομές — Άδεια διαχωρισμού — Διαχωρισμός γης σε οικόπεδα (άδεια διαχωρισμού ημερ. 4.4.88) — Όρος σχετικός με την υδατοπρομήθεια και τα πληρωτέα δικαιώματα — Η εργασία δεν εκτελέστηκε και τα δικαιώματα δεν καταβλήθηκαν — Εκδόθηκαν νέοι κανονισμοί με αυξημένα δικαιώματα στις 29.4.88 — Απόφαση για εφαρμογή των νέων κανονισμών — Η απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα και δεν υπήρχε θέμα αναδρομικότητας των κανονισμών της 29.4.88.

20 Στις 4.4.88, οι αιτητές εξασφάλισαν από το Δήμο Στροβόλου άδεια διαχωρισμού της γης τους σε οικόπεδα. Στις 16.2.89 απέστειλαν επιταγή για ΛΚ6.250 στο Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας για εξόφληση των δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας και των εξόδων επέκτασης του αγωγού που υπολογίστηκαν δυνάμει των Κανονισμών, στην εν λόγω άδεια διαχωρισμού. Στις 31.3.89 ο Διευθυντής

25

των καθ' ων η αίτηση πληροφόρησε τους αιτητές ότι με τη δημοσίευση της Κ.Δ.Π. 132/88, τα δικαιώματα υδατοπρομήθειας ανήλθαν σε ΛΚ 13.900 και τους κάλεσε να εξοφλήσουν το υπόλοιπο ποσό των ΛΚ 7.650. Στις 8.7.89, οι καθ' ων η αίτηση απέρριψαν αίτημα για μείωση των πληρωτέων δικαιωμάτων. Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή. 5

Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενοι ότι η πράξη ημερ. 8.7.89 δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και ότι η μόνη διοικητική πράξη είναι η πληρωμή των σχετικών δικαιωμάτων από τους αιτητές που έλαβε χώρα στις 12.7.89. Επίσης ότι η απόφαση ημερ. 8.7.89 αν δεν είναι πληροφοριακού χαρακτήρα είναι τουλάχιστον επιβεβαιωτική της απόφασης ημερ. 31.3.89, με αποτέλεσμα η προσφυγή να είναι εκπρόθεσμη. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η πράξη των αιτητών ημερ. 12.7.89 δεν είναι πράξη προσβλητή με προσφυγή γιατί δεν προέρχεται από όργανο αρχή ή πρόσωπο που ασκεί εκτελεστική εξουσία. Επίσης ότι η πράξη ημερ. 31.3.89 δεν μπορεί να είναι επιβεβαιωτική της επίδικης πράξης αφού δεν προερχόταν από το ίδιο το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας αλλά από το Γενικό Διευθυντή του, ο οποίος δεν ήταν το αρμόδιο όργανο να τη λάβει. Ως εκ τούτου η προδικαστική ένσταση ότι η απόφαση ημερ. 8.7.89 είναι επιβεβαιωτική δεν ευσταθεί. 15

Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι:

1. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κατά παράβαση της αρχής της αναδρομικότητας διοικητικών πράξεων με την πρόσδοση αναδρομικής ισχύος στην Κ.Δ.Π. 132/88 ημερ. 29.4.88. 30
2. Το ισχύον δίκαιο στον προσδιορισμό των σχετικών δικαιωμάτων της υδατοπρομήθειας ήταν η Κ.Δ.Π. 203/87 και ειδικότερα ο Κανονισμός 5. 35

Αποφασίστηκε ότι:

1. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα και δεν υπήρξε θέμα αναδρομικότητας των Κανονισμών της 29.4.88. 40
2. Η απάντηση της διοίκησης στο αίτημα για μείωση του ποσού των ΛΚ 13.900.- που γνωστοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή του Διευθυντή του Συμβουλίου ημερ. 8.7.89, αποτελεί τη μόνη εκτελεστή απόφαση που λήφθηκε αρμόδια σε συνεδρία του Συμ-

5 βουλίου Υδατοπρομήθειας, δεδομένου ότι τα τέλη καθορίστη-
καν από τους καθ' ων η αίτηση. Ακόμα και αν υποτεθεί ότι εκ-
δόθηκε έγκυρη πράξη με την άδεια διαχωρισμού, η καθυστέρηση
των αιτητών να καταβάλουν οποιοδήποτε ποσό ή να ζητήσουν
εκτέλεση της εργασίας πριν την τροποποίηση των κανονισμών
στις 29.4.88, τους έφερε στα πλαίσια των νέων κανονισμών με
τα αυξημένα τέλη, οι οποίοι διέπουν την επίδικη υπόθεση.

10 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15 *Pieris v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1054,*

*Christodoulos Demetriades and Co. Ltd v. Municipality of Limassol
(1987) 3(A) C.L.R. 145,*

20 *Pantzari v. Water Board of Nicosia (1987) 3(B) C.L.R. 1020.*

20 Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Υδατοπρο-
μήθειας Λευκωσίας με την οποία απορρίφθηκε αίτημα των αιτητών
για μείωση των πληρωτέων δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας.

A. Μαρκίδης, για τους Αιτητές.

30 *Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

35 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια
Εταιρεία ζητά δήλωση του Δικαστηρίου, πως η απόφαση των
καθ' ων η αίτηση ημερομ. 8.7.89, με την οποία κοινοποίησαν
στους αιτητές πως το αίτημά τους για μείωση των πληρωτέων
δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας απορρίφθηκε, είναι άκυρη και
χωρίς οποιοδήποτε έννομο αποτέλεσμα.

40 Η αιτήτρια εταιρεία στις 4.4.88, εξασφάλισε από το Δήμο
Στροβόλου άδεια διαχωρισμού της γης της σε οικόπεδα (Βλ.
Τεκμήριο Β της αίτησης). Τα δικαιώματα υδατοπρομήθειας και
τα έξοδα επέκτασης του αγωγού υπολογίστηκαν στην εν λόγω
άδεια διαχωρισμού στο ποσό των £6.250.-, σύμφωνα με τους τό-

τε υφιστάμενους Κανονισμούς.

Στις 16.2.89 οι αιτητές απέστειλαν επιταγή για £6.250.- στο Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας για εξόφληση των πιο πάνω δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας (Τεκμήριο 1 στην ένσταση). Ακολούθως ο Διευθυντής του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας μ' επιστολή του ημερ. 31.3.89 (Τεκμήριο 2 της ένστασης), πληροφόρησε τους αιτητές ότι στις 29.4.88 με τη δημοσίευση της Κ.Δ.Π. 132/88, οι Κανονισμοί αναφορικά με τα δικαιώματα υδατοπρομήθειας είχαν τροποποιηθεί και απαίτησε από τους αιτητές ποσό £13.900.-, ήτοι £10.200.- δικαιώματα υδατοπρομήθειας και £3.700.- έξοδα επέκτασης του αγωγού. Επίσης τους πληροφόρησε πως το ποσό των £6.250.- το οποίο είχε ήδη καταβληθεί από τους αιτητές, κατακρατήθηκε από τους καθ' ων η αίτηση έναντι του λογαριασμού τους, και ότι παρέμεινε σαν υπόλοιπο για εξόφληση ποσό £7.650.- το οποίο θα έπρεπε να καταβληθεί το συντομότερο, ώστε να καταστεί δυνατή η διεκπεραίωση της σχετικής εργασίας.

Οι αιτητές με επιστολές ημερομ. 27.4.89 και 12.5.89 (Τεκμήρια 3 και 4 της ένστασης), ζήτησαν από τους καθ' ων η αίτηση την επίσπευση της εκτέλεσης του αναγκαίου υδατοπρομηθευτικού έργου, άσχετα προς την εκκρεμότητα του θέματος της αύξησης του ποσού και με πλήρη επιφύλαξη των νομικών τους δικαιωμάτων.

Στο μεταξύ οι αιτητές θα πρέπει να ζήτησαν μείωση των πληρωτέων δικαιωμάτων, γιατί στις 8.7.89 οι καθ' ων η αίτηση απέστειλαν προς αυτούς επιστολή (Τεκμήριο 5 της ένστασης), με την οποία τους πληροφόρησαν τα ακόλουθα:

"Επιθυμώ να αναφερθώ στο αίτημά σας για μείωση των πληρωτέων Δικαιωμάτων διαχωρισμού για το πιο πάνω έργο και να σας πληροφορήσω πως το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας κατά την τελευταία του Συνεδρία ημερομηνίας 20.6.1989 μεταξύ άλλων θεμάτων μελέτησε και την προαναφερθείσα αίτησή σας την οποία και απέρριψε. Το πληρωτέο ποσό καθορίζεται από την υφιστάμενη νομοθεσία και Κανονισμούς, το δε Διοικητικό Συμβούλιο δεν έχει νομική ευχέρεια τροποποίησης των προνοιών ή και πληρωτέων Δικαιωμάτων.

Ως εκ τούτου παρακαλώ όπως το ποσό των £7.650,00 που υπολοίπεται για συμπλήρωση ολόκληρου του ποσού κατατεθεί το συντομότερο στα Γραφεία του Σ.Υ.Λ. προς τελική διευθέτηση."

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης, οι αιτητές καταχώρισαν στις 21.9.89 την παρούσα προσφυγή.

5 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στη γραπτή του αγόρευση ήγειρε προδικαστική ένσταση, ισχυριζόμενος ότι η πράξη ημερ. 8.7.89, την οποία προσέβαλαν οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή, δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα, γιατί μ' αυτήν οι καθ' ων η αίτηση απλώς πληροφορούσαν τους αιτητές για το ύψος των απαιτούμενων δικαιωμάτων σύμφωνα με τους Κανονισμούς, σε περίπτωση που οι αιτητές θα προχωρούσαν με την υδροδότηση των οικοπέδων τους. Η εκτελεστή διοικητική πράξη, σύμφωνα πάντοτε με τον ισχυρισμό του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, είναι η πληρωμή των σχετικών δικαιωμάτων από τους αιτητές, 15 που έλαβε χώρα στις 12.7.89 (Βλ. Τεκμήριο 4 της ένστασης) και μόνο αυτή θα μπορούσε να προσβληθεί με αίτηση ακύρωσης, γιατί είναι η μόνη που δημιούργησε για τους αιτητές έννομα αποτελέσματα, δικαιώματα και υποχρεώσεις.

20 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπόβαλε διαζευκτικά τον ισχυρισμό, πως η απόφαση ημερομ. 8.7.89 αν δεν είναι πληροφοριακού χαρακτήρα είναι τουλάχιστον επιβεβαιωτική της απόφασης ημερομ. 31.3.89 (Βλ. Τεκμήριο 2 στην ένσταση), διότι απλώς επαναλαμβάνει το περιεχόμενο της απόφασης αυτής των 25 καθ' ων η αίτηση, σχετικά με το ύψος των απαιτούμενων δικαιωμάτων δηλώνοντας έτοι την εμμονή τους σ' αυτά. Σε τέτοια περίπτωση όμως, συνεχίζει ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, η προσφυγή των αιτητών είναι εκπρόθεσμη, γιατί έπρεπε να είχε καταχωρηθεί μέσα σε 75 μέρες από την κοινοποίηση της απόφασης ημερομ. 31.3.89.

35 Έχω τη γνώμη πως η πράξη της πληρωμής των δικαιωμάτων από τους αιτητές ημερομ. 12.7.89, δεν είναι πράξη προσβλητή με προσφυγή, γιατί δεν προέρχεται από όργανο, αρχή ή πρόσωπο που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία σύμφωνα με το άρθρο 146(1) του Συντάγματος, αλλά πρόκειται απλώς για μια υλική ενέργεια των ιδίων των αιτητών, των ιδίων των διοικουμένων δηλαδή, που ασφαλώς δεν υπόκειται σε ακύρωση από το 40 Ανώτατο Δικαστήριο.

Αλλά ούτε ο ισχυρισμός πως η επίδικη πράξη είναι επιβεβαιωτική της πράξης ημερομ. 31.3.89, με την οποία είχε για πρώτη φορά κοινοποιηθεί στους αιτητές το ύψος των απαιτούμενων δικαιωμάτων μπορεί να ευσταθήσει, για το λόγο ότι η επιστολή ημε-

ρομ. 31.3.89 δεν προερχόταν από το αρμόδιο όργανο, δηλαδή από το ίδιο το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας, αλλά από το Γενικό Διευθυντή του Συμβουλίου και ως εκ τούτου δεν μπορεί να προσβληθεί με αίτηση ακύρωσης, αφού δεν υπάρχει το απαιτούμενο στοιχείο της αρμοδιότητας του διοικητικού οργάνου που εκδίδει την πράξη. Συνεπώς και η πράξη ημερομ. 8.7.89 που προέρχεται από το αρμόδιο όργανο δεν μπορεί να είναι επιβεβαιωτική πράξη αναρμοδίου οργάνου. Ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται για το λόγο ότι δεν υπάρχει ταυτότητα του οργάνου που εξέδωσε τις δυο πράξεις (Βλ. μεταξύ άλλων, Κυριακόπουλου Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον, Έκδοση 4η, Τόμος Γ, σελ. 96, **Pieri v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 1054 στις σελ. 1062-1963, **Demetriades Co. Ltd v. Limassol Municipality** (1987) 3 C.L.R. 145 στη σελ. 148).

Είναι η βασική εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών, πως οι καθ' ων η αίτηση με την επίδικη πράξη, επιχείρησαν να εφαρμόσουν στην περίπτωση των αιτητών, Κανονισμούς οι οποίοι δεν ίσχυαν κατά το χρόνο έκδοσης της διοικητικής πράξης βάσει της οποίας τα εισπρακτέα δικαιώματα του Συμβουλίου καθορίστηκαν στο ποσό των £6.250,-, προσδίδοντας έτσι αναδρομική ισχύ στην Κ.Δ.Π. 132/88, ημερομ. 29.4.88 και ενεργώντας παράνομα, αυθαίρετα και αντίθετα προς τη γενική αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων.

Ο δικηγόρος των αιτητών επίσης ισχυρίστηκε, πως η εκτελεστή διοικητική πράξη που δημιούργησε στους αιτητές έννομα δικαιώματα και υποχρεώσεις, ήταν η άδεια διαχωρισμού της γης που εκδόθηκε από το Δήμο Στροβόλου στις 4.4.88, στον όρο 11 της οποίας είχαν καθοριστεί και τα δικαιώματα υδροδότησης των οικοπέδων στο ποσό των £6.250,-. Ακόμα ανέφερε πως η αιτήτρια Εταιρεία συμμορφούμενη προς τον πιο πάνω όρο, πλήρωσε το ποσό των £6.250,- στις 16.2.89 (Βλ. Επιστολή αιτήτριας προς το Διευθυντή του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας, Τεκμήριο 1 στην ένσταση). Επίσης ισχυρίστηκε πως το δίκαιο το οποίο είχε εφαρμογή κατά τη στιγμή του προσδιορισμού των πιο πάνω δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας και βάσει του οποίου τα δικαιώματα αυτά είχαν καθοριστεί στις £6.250,-, ήταν η Κ.Δ.Π. 203/87 και ειδικότερα ο Κανονισμός 5 ο οποίος προνοεί τα ακόλουθα:

"5. Έκαστον πρόσωπον εις το οποίον χορηγείται δικαίωμα προμηθείας οικιακού ύδατος εκ της υδατοπρομηθείας του Συμβουλίου διά να χρησιμοποιηθή εντός της περιοχής υδατοπρομηθείας διά σκοπούς διαχωρισμού της γης του εις οικοπέδα ή διά να μεταφερθή εις ανεγερθησομένην οικοδομήν του, δέ-

ον όπως πληρώνη προς το Συμβούλιον προ ή μετά την έκδοσιν της αδείας διαχωρισμού ή της αδείας οικοδομής, επιπροσθέτως οιουδήποτε ποσού και τα ακόλουθα δικαιώματα, ήτοι:

5 (ι) Δικαίωμα οριζόμενον εκάστοτε υπό του Συμβουλίου τη εγκρίσει του Υπουργού και μη υπερβαίνον τας £150 κατά διαχωρισθησόμενον οικόπεδον.

10 (ιι) Δικαίωμα οριζόμενον εις οικοδομάς μεγάλας εξαιρουμένων των εργοστασίων και βιομηχανικών οικημάτων, 1 σ/κ.π. επί του ολικού όγκου της ανεγερθησομένης οικοδομής πέραν των 50.000 κ.π.

15 Νοείται ότι εις περίπτωσιν προσθηκών εις υφισταμένας οικοδομάς, εις τας οποίας επρομηθεύθη ήδη ύδωρ εκ της υδατοπρομηθείας του Συμβουλίου, το δικαίωμα τούτο θα επιβάλλεται επί της διαφοράς η οποία προκύπτει μετά την αφαιρέσιν 50.000 κ.π. ή του πραγματικού όγκου εκ του ολικού των υφισταμένων οικοδομών μετά των επ' αυτών εγκριθησόμενων προσθηκών."

20 Εδώ θα 'ταν χρήσιμο να αναφερθεί και ο Κανονισμός 2 της Κ.Δ.Π. 132/88 που τροποποιεί τον πιο πάνω Κανονισμό 5 της Κ.Δ.Π. 203/87:-

25

"2. Η παράγραφος (ι) του Κανονισμού 5 των βασικών κανονισμών διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη νέα παράγραφο:

30 '(ι)(α) μέχρι δύο οικόπεδα, δικαίωμα £100 διά κάθε οικόπεδον·

(β) από τρία μέχρι τέσσερα οικόπεδα, δικαίωμα £300 διά κάθε οικόπεδον·

35 (γ) από πέντε μέχρι δέκα οικόπεδα, δικαίωμα £500 διά κάθε οικόπεδον·

(δ) πέραν των δέκα οικόπεδων, δικαίωμα £600 διά κάθε οικόπεδον:

40

Νοείται ότι εις περίπτωσιν αναπτύξεως γης, χωρίς να προηγηθή διαχωρισμός της εις οικόπεδα, ο αριθμός των οικόπεδων διά σκοπούς υπολογισμού των ως άνω δικαιωμάτων θα υπολογίζεται αφού διαιρεθή η ολική έκτασις της

αξιοποιουμένης γης διά 8.000 τ.π.'."

Ο δικηγόρος της αιτήτριας επέστησε την προσοχή του Δικαστηρίου στο κείμενο του Κανονισμού 5 και ειδικότερα στη φράση "... δέον όπως πληρώνη προς το Συμβούλιο προ ή μετά την έκδοση της άδειας διαχωρισμού ..." και ισχυρίστηκε πως το γεγονός ότι τα δικαιώματα αυτά πληρώθηκαν από την αιτήτρια στις 16.2.89 (Βλ. Τεκμήριο 1 στην ένσταση), όταν στο μεταξύ είχαν εκδοθεί οι περί Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 1988, Κ.Δ.Π. 132/88, δεν είχε καμιά σημασία, για το λόγο ότι η νομική κατάσταση της αιτήτριας ήταν ήδη δημιουργημένη πριν την έναρξη της ισχύος της πιο πάνω Κ.Δ.Π. 132/88 και επιπρόσθετα γιατί η ίδια η Κ.Δ.Π. 203/87, παράγραφος 5, έδινε την ευχέρεια πληρωμής των δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας και μετά την έκδοση της άδειας διαχωρισμού. Η διοίκηση με το να εφαρμόσει στην περίπτωση της αιτήτριας την Κ.Δ.Π. 132/88, επιχείρησε να προσδώσει αναδρομική ισχύ στους Κανονισμούς της 29.4.88, γι' αυτό και η αιτήτρια ζητά την ακύρωση της σχετικής πράξης.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αντικρούοντας τους πιο πάνω ισχυρισμούς του δικηγόρου της αιτήτριας, ισχυρίστηκε πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ορθή και νόμιμη και λήφθηκε σύμφωνα με τους υφιστάμενους νόμους και κανονισμούς και αντέκρουσε τους ισχυρισμούς της αιτήτριας ότι με την εφαρμογή της Κ.Δ.Π. 132/88 δόθηκε αναδρομική ισχύ στους Κανονισμούς αυτούς.

Τα δικαιώματα υδατοπρομήθειας, υποστήριξε ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, υπολογίζονται με βάση τους Κανονισμούς και το νομικό καθεστώς το οποίο ισχύει όταν ο πολίτης αποτελείται στο Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας για υδροδότηση των οικοπέδων του· αυτός είναι και ο ουσιώδης χρόνος σύμφωνα με τον οποίο υπολογίζονται τα σχετικά δικαιώματα, και στην συγκεκριμένη περίπτωση, η αιτήτρια για πρώτη φορά αποτάθηκε στο Συμβούλιο για υδροδότηση των οικοπέδων της και πληρωμή των εξόδων επέκτασης του αγωγού στις 16.2.89 (Βλ. Τεκμήριο 1 στην ένσταση). Τη στιγμή εκείνη, σύμφωνα με το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση, οι Κανονισμοί οι οποίοι βρίσκονταν σε ισχύ ήταν οι τροποποιητικοί Κανονισμοί της 29.4.88 που αναφέρθηκαν πιο πάνω, Κ.Δ.Π. 132/88, ενώ όταν οι αιτητές εξασφάλισαν άδεια οικοδομής από το Δήμο Στροβόλου στις 4.4.88, δεν είχαν κάμει οποιοδήποτε διάβημα προς το Συμβούλιο για υδροδότηση των οικοπέδων τους, ούτε και πριν την 16.2.89

είχαν ποτέ αποταθεί για υδροδότηση. Συνεχίζοντας ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι το γεγονός ότι ο Κανονισμός 5 ρητά δίδει το δικαίωμα όπως τα δικαιώματα πληρώνονται πριν ή μετά την έκδοση της άδειας διαχωρισμού, αποδεικνύει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι τα δικαιώματα αυτά πρέπει να υπολογίζονται με βάση τους Κανονισμούς που ισχύουν όταν ο πολίτης αποτελείται στο Συμβούλιο για υδροδότηση.

Συμφωνώ με το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση. Η αιτήτρια εταιρεία στις 4.4.88, με αίτησή της ζήτησε και εξασφάλισε άδεια διαχωρισμού της γης της από το αρμόδιο όργανο, το Δήμο Στροβόλου. Στην άδεια αυτή υπολογίστηκαν από το Δήμο Στροβόλου τα δικαιώματα υδατοπρομήθειας που θα πλήρωναν οι αιτητές σε περίπτωση υδροδότησης των οικοπέδων τους. Μέχρι τότε η αιτήτρια εταιρεία δεν αποτάθηκε στην αρμόδια αρχή για χορήγηση δικαιώματος προμήθειας οικιακού ύδατος, ούτε αποδεικνύεται από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου πως τέτοιο δικαίωμα παραχωρήθηκε από την αρμόδια αρχή. Συνεπώς η πιο πάνω άδεια διαχωρισμού της γης ή ο σχετικός όρος 11, δεν θα μπορούσε ν' αποτελέσει την εκτελεστή διοικητική πράξη καθορισμού των δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας, για το λόγο ότι δεν προερχόταν από το αρμόδιο όργανο που είναι το ίδιο το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας.

Η αιτήτρια στις 16.2.89, 10 μήνες περίπου μετά από την έκδοση της άδειας διαχωρισμού, αποτάθηκε για πρώτη φορά στην αρμόδια αρχή για πληρωμή του ποσού των £6,250.-, για έναρξη των έργων υδροδότησης του οικοπέδου της και είναι τότε που εκδηλώθηκε η βούληση του διοικουμένου.

Η απάντηση της διοίκησης στο αίτημα για μείωση του ποσού των £13.900.-, που είχε γνωστοποιηθεί στην αιτήτρια με επιστολή του Διευθυντή του Συμβουλίου ημερ. 8.7.89, αποτελεί και τη μόνη εκτελεστή απόφαση που λήφθηκε αρμόδια σε συνεδρία του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας, δεδομένου ότι τα τέλη καθορίστηκαν και αποφασίστηκαν από τους καθ' ων η αίτηση. Η απόφαση αυτή δεν ανάρτησε, όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος των αιτητών, την προηγούμενη απόφαση των καθ' ων η αίτηση που συμπεριελήφθηκε στην άδεια διαχωρισμού, γιατί μια τέτοια απόφαση ουδέποτε εκδόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση.

Συνεπώς, η απόφαση της διοίκησης λήφθηκε ορθά και νόμιμα, σύμφωνα με το νόμο και τους Κανονισμούς που ίσχυαν κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης και δεν υπήρχε θέμα αναδρομικότη-

τας των Κανονισμών της 29.4.88. Στον όρο 11 της άδειας διαχωρισμού τα έξοδα και τέλη υδατοπρομήθειας υπολογίστηκαν με βάση τις τότε τιμές και τους τότε ισχύοντες Κανονισμούς.

Πέραν αυτού, έστω και αν υποτεθεί πως με την άδεια διαχωρισμού ή το σχετικό όρο 11, εκδόθηκε έγκυρη πράξη από τους καθ' ων η αίτηση, εντούτοις οι αιτητές ουδέποτε πλήρωσαν στους καθ' ων η αίτηση οποιοδήποτε ποσό ή ζήτησαν εκτέλεση της εργασίας πριν από την τροποποίηση των κανονισμών στις 29.4.88. Ήταν συνεπώς η δική τους καθυστέρηση διαχωρισμού της γης τους που τους έφερε στα πλαίσια των νέων κανονισμών με τα αυξημένα τέλη, οι οποίοι και διέπουν την υπό κρίση υπόθεση. (Βλ. *Παντζαρή v. Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας* (1987) 3 C.L.R. 1020) την οποία υιοθετώ.

Οι υπόλοιποι λόγοι ακυρώσεως που αναφέρονται στην παράγραφο 3 της γραπτής αγόρευσης των αιτητών απορρίπτονται ως εγκαταλειφθέντες, δεδομένου ότι δεν υποστηρίχθηκαν με οποιαδήποτε επιχειρήματα.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.